

Diari Oficial del Consell General

Any 2022 – VIII Legislatura – Núm. 1/2022

Sessió ordinària celebrada el dia 13 de gener del 2022

El dia 13 de gener del 2022, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 1/2022, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral (segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferré Ghiringhelli
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallón Font

M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

S'ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Carles Enseñat Reig i Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Maria Ubach Font, ministra d'Afers Exteriors; Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre de Turisme i Telecomunicacions; Víctor Filloy Franco, ministre de Territori i Habitatge; Judith Pallarés Cortés, ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat; Sílvia Calvó Armengol, ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Ester Vilarrubla Escales, ministra d'Educació i Ensenyament Superior; Sílvia Riva González, ministra de Cultura i Esports i Trini Marín González, ministra d'Administracions Públiques i Participació Ciutadana.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.02h)

La Sra. síndica general:

Gràcies. Us informo que, per una petició rebuda, alternarem l'ordre de les preguntes 3 i 4. Per tant, comencem amb la pregunta número 1.

Punt únic: preguntes al Govern amb resposta oral.

Us recordo que, segons disposa l'article 131 del Reglament del Consell General, el temps total per substanciar una pregunta —incloent també la rèplica i la dúplica— no pot excedir de vuit minuts, dividits en parts iguals, i que, finalitzada la resposta del membre del Govern, si el conseller general que ha formulat la pregunta ho sol·licita, la síndica general li concedirà la paraula per un minut per repregunta per tal que pugui formular fins a un màxim de quatre repreguntes estrictament sobre la mateixa matèria. La síndica general concedirà la paraula per un minut a la resta de consellers generals que ho demanin per tal que formulin fins a dues repreguntes estrictament sobre la mateixa matèria. El membre del Govern disposarà per a la resposta del mateix temps. Us informo que s'han presentat dues preguntes amb caràcter urgent admeses a tràmit per la Sindicatura.

Procedirem, doncs, amb la primera pregunta.

Pregunta número 1: Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de gener del 2022, relativa a la candidatura per a l'organització dels Jocs Olímpics i Paralímpics d'Hivern 2030.

Fou registrada amb el número 40 i s'ha publicat en el Butlletí número 7/2022 del 12 de gener.

Exposa la pregunta el senyor Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

Vista la potencial candidatura per a l'organització dels Jocs Olímpics i Paralímpics d'Hivern l'any 2030, que hauria de preveure la realització de proves esportives al llarg dels Pirineus, es demana quina és la posició del Govern en relació amb la participació d'Andorra en l'esmentada candidatura i quins contactes i comunicacions de caràcter oficial s'han realitzat al respecte.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Respon pel Govern, senyora Sílvia Riva. Li hem de facilitar el micro.

La Sra. Sílvia Riva

Gràcies. Gràcies, senyora síndica.

Doncs en relació amb la pregunta formulada sobre l'organització, recordar la competència dels Comitès Olímpics Nacionals en l'elaboració de les diferents candidatures i, en aquest sentit, el Govern d'Andorra, el que ha mostrat en relació amb la iniciativa del Comitè Olímpic

Espanyol, sempre ha estat la predisposició activa a poder integrar la candidatura en el marc, atenent al potencial d'Andorra en l'experiència en l'organització d'esdeveniments d'esquí alpí i del que suposa la trajectòria en el món de la neu de més de 15 anys d'organització d'esdeveniments. Cal recordar que aquesta posició del Govern ha estat, al seu torn, manifestada de forma oficial en diferents moments i al llarg de la passada legislatura, moment en què es va conèixer aquesta intenció del Comitè Olímpic Espanyol d'organitzar aquesta candidatura. I ha estat de forma regular i constant i en el moment en què hi ha hagut intercanvis bilaterals i reunions entre els diferents departaments del Govern i també els diferents nivells institucionals, tant a nivell del govern estatal espanyol com també del govern autonòmic de Catalunya, en què s'ha mostrat aquest interès i aquesta predisposició a poder ajudar a integrar aquesta candidatura.

Al seu torn, també aquestes comunicacions han estat manifestades mitjançant dues cartes, oficials, en què s'ha mostrat aquest contingut i se n'ha informat, com bé deia abans, tant el govern estatal com també el govern de Catalunya.

Gràcies, senyora Síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Per la rèplica. Senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Penso que a ningú que coneix una mica el món de l'esport se li escapa la rellevància que tenen els Jocs Olímpics en molts àmbits. I, evidentment, les audiències i la repercussió mediàtica que poden tenir són molt superiors a qualsevol altra prova, sigui una Copa del Món o qualsevol altre esdeveniment i, per tant, ofereixen un marc de promoció única. És cert també que, quan hi ha hagut candidatures o propostes que han avançat la celebració d'uns Jocs Olímpics, pot comportar alhora beneficis col·laterals importants per al territori quan aquests Jocs poden tenir lloc. Per exemple, en el cas d'aquesta potencial candidatura que encara no està concretada, pot haver-hi un interès rellevant en relació amb la millora dels accessos per carretera entre Barcelona i el Pirineu —un tema que ens sembla que no és menor— o la millora també dels accessos per tren entre també l'àrea metropolitana de Barcelona i el Pirineu.

Per tant, nosaltres també per la nostra banda, ens hem interessat en relació amb aquest projecte. Com és públic i conegut, hem tingut reunions i contactes amb gent d'Esquerra Republicana, amb gent del Partit Socialista —tant català com espanyol—, amb gent d'Unitat d'Aran, i volíem conèixer una posició que fins ara, tot i que vostè ha dit que, de manera oficial, l'única informació —si hi ha hagut alguna altra que s'ha publicat i no l'hem vist i se'ns ha escapat, doncs demano disculpes— són les declaracions que crec que va fer el ministre Gallardo amb motiu de la Trobada Empresarial del Pirineu a la Seu d'Urgell, dient que

Andorra posava a la disposició d'aquesta candidatura totes aquelles infraestructures i equipaments que pugui tenir.

Per tant, faré després un parell de repreguntes en concret en relació amb aquestes comunicacions oficials que vostè ha dit —que no ens ha concretat de qui a qui—, i continuarem el debat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Per la dúplica. Senyora Riva.

La Sra. Sílvia Riva

Gràcies, senyora síndica.

Efectivament, compartim aquest interès i que, amb motiu de la celebració d'aquest esdeveniment esportiu —que tots coincidim que és d'àmbit mundial, d'un abast global i que porta repercussions positives en diferents àmbits, evidentment parlant a nivell esportiu, però amb implicacions en molts dels àmbits que vostè ha evocat i també d'altres— sempre ha estat present el fet d'interessar-nos perquè Andorra, independentment de quina sigui finalment la configuració que decideixi el Comitè Olímpic, sempre estigui present, perquè la proximitat geogràfica ja fa que, d'una manera o altra, hi fóssim implicats.

Estem parlant que ara, actualment, els criteris s'estan ampliant, que les barreres geogràfiques s'estan eliminant. Abans hi havia limitacions amb franges de radis, de quilòmetres, per evitar els desplaçaments, i actualment s'està sent més permissiu. També les candidatures actualment estan evolucionant cap a la multilateralitat per sumar esforços. I també en relació amb les infraestructures de comunicació, totalment d'acord, però també amb les esportives, sabedors que Andorra ja ha fet un pas endavant, ha fet un gran pas a dotar-se de tota una sèrie d'homologacions de pistes FIS i d'una sèrie d'instal·lacions que permeten la recepció de públic i tenen unes instal·lacions hoteleres que acompanyen tota aquesta infraestructura esportiva, posar això a disposició ha estat regularment en l'agenda del Govern precedent i, en aquest cas també, del Govern de coalició pels interessos que això pot portar per a Andorra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Iniciem les repreguntes.

Senyor López, primera repregunta.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies.

Jo no discuteixo el que vostè diu, senyora ministra, però comunicacions públiques no hi ha hagut moltes en aquest sentit més enllà de les declaracions que va fer el senyor Gallardo. Però, en tot cas, sí que voldria avançar en algunes de les qüestions. Vostè ens ha dit que... en concret era la pregunta "quines comunicacions o quins contactes de caràcter oficial s'han realitzat al respecte?" Vostè ens ha dit que s'han enviat dues cartes oficials i, per tant, penso que és escaient saber qui ha estat el remitent i qui ha estat la persona que ha rebut aquestes cartes.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyora Riva.

La Sra. Sílvia Riva

Senyora síndica.

En aquest cas, quan parlem de les reunions —i, en aquest cas, vostè ha evocat una que potser va sortir reflectida més recentment en els mitjans de comunicació—, però si es fa un recull de premsa i es fa una recerca, llavors veurem que han estat diferents les ocasions en què se'ns ha demanat —en aquest cas, a mi— quina seria la posició d'Andorra. S'ha anat recollint d'ençà el 2019 la presa en possessió del càrrec i sempre s'ha mantingut aquest fil comunicatiu i aquest fil de... amatents a l'hora de poder estar a disposició d'integrar aquesta candidatura. És veritat que la que vostè evoca és la més recent, però sempre en les nostres trobades bilaterals i en les trobades d'agenda amb relacions internacionals, sempre que ha estat possible i sempre que ha escaigut no només aquesta temàtica, però si conjuntament amb altres, ha estat present aquesta per la importància que té i, per tant, la que comunico formalment mitjançant una carta que emeto jo com a ministra d'Esports al meu homòleg espanyol és recollint el diàleg que s'ha tingut durant les diferents trobades que s'han escaigut en el cas de Ministeri d'Afers Exteriors, en el cas de les bilaterals que hem mantingut amb el Ministeri d'Esports, trobades també que hi ha hagut amb el secretari general de l'Esport per Catalunya. I aquestes dues comunicacions escrites el que venen és a recollir sempre la mateixa posició, que és la que acabo de posar de manifest. I per precisar, que van dirigides a l'homòleg d'Esports espanyol.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Riva.

Vol repreguntar, senyor López? Segona repregunta?

El Sr. Pere López:

Sí.

Entenc que parlem llavors de dues cartes d'entre el ministre —vostè era ministra d'Andorra— amb els ministres, diferents ministres que hi ha hagut en matèria d'esports amb relació... en els darrers mesos al govern del país veí.

Suposo que també està al corrent, senyora Riva, que en les darreres setmanes s'han realitzat unes primeres reunions oficials d'un organisme que s'anomena la Comisión Técnica de la Candidatura para los Juegos Olímpicos de Invierno 2030. Jo aquí tinc diversos reculls de premsa, tant de la premsa general, generalista, com de la premsa esportiva, de finals de desembre. És a dir, són reunions molt, molt recents, amb participació ampla, tant del Comitè Olímpic, el Consell Superior d'Esports, responsables del Govern de la Generalitat, responsables del Govern d'Aragó... però no hi sé veure ningú del Govern d'Andorra. No sé si vostè està al corrent d'aquesta comissió o dels treballs d'aquesta comissió, o com se'n fa el seguiment d'aquests treballs.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyora Riva.

La Sra. Sílvia Riva

Gràcies, senyora síndica.

En aquestes reunions, i a través de la premsa, tots podem trobar aquestes notícies, però també les mateixes en les que encara no hi ha res tancat i encara no hi ha cap confecció tancada ni cap presentació de candidatura. I torno a recordar: aquestes voluntats polítiques són necessàries, però la competència real en l'elaboració i en la presentació, després que la feina d'aquest òrgan tècnic sigui feta, acaba recaient en el Comitè Olímpic. I en el Comitè Olímpic del país d'Andorra, en aquest cas també ens comuniquen i estan en contacte amb nosaltres a l'hora de manifestar que no han tingut cap comunicació, ni en un sentit ni en un altre. Per tant, aquest oferiment, pel que és la part del Govern d'Andorra, continua vigent, i nosaltres continuem pensant que és una opció a què es pot recórrer. I quan aquest comitè tècnic entengui i cregui que pot veure i entaular nou discurs i nou diàleg amb nosaltres, el Govern d'Andorra estarà encantat de poder-ho seguir.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Vol repreguntar? Tercera repregunta, senyor López?

El Sr. Pere López:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Li volia demanar a continuació si hi ha hagut alguna comunicació oficial entre el Govern i el Comitè Olímpic Andorrà, en el sentit d'algunes actuacions o demanant algunes actuacions d'aquest Comitè Olímpic Andorrà prop del Comitè Olímpic Espanyol o en qualsevol altre sentit; si, a nivell intern —més enllà de les qüestions internacionals— hi ha hagut una comunicació oficial entre el Govern d'Andorra i el Comitè Olímpic Andorrà.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyora Riva.

La Sra. Sílvia Riva

En el cas del Comitè Olímpic Andorrà —gràcies, senyora síndica— el diàleg és constant amb el Govern per aquest tema i per altres: evidentment, el que afecta tot el conjunt d'esportistes que representen el país en els diferents esdeveniments olímpics. I en el cas concret del diàleg amb motiu d'aquesta candidatura, també ha estat present, no de manera oficial, sinó de manera informal, amb tots els temes que es van repartint. I en cap cas hi ha hagut cap element que doni indicis de diferència en la postura que li acabo d'indicar. Per tant, també estem parlant —i, si recordem, remuntant els fets al 2018, quan es comença a parlar de l'elaboració d'aquesta candidatura en aquell moment que també intentava ser candidata pel 2026... després aquests treballs es van posposar, es van tornar a reprendre i es va decidir apostar per la candidatura del 2030— el que s'està veient és la complexitat en l'elaboració d'aquest tipus de dossiers. Seguim pensant que segueixen amb aquesta configuració, que no és senzilla i, en tot cas, pendents de quin sigui el veredict i la valoració d'aquest comitè tècnic i després de la feina que pugui fer el Comitè Olímpic Espanyol. Nosaltres, pel que fa al Comitè Olímpic Andorrà i el Govern d'Andorra, seguim atents i en donem seguiment, però no hem tingut cap notícia negativa en aquest sentit.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Pregunta número 2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit, de data 12 de gener del 2022, relativa a la cobertura de les vacants per incapacitat temporal (o altres) dels docents.

Fou registrada amb el número 41 i s'ha publicat en el butlletí número 7/ 2022 del 12 de gener.

Exposa la pregunta la senyora Judith Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora Síndica.

Vistes les informacions aparegudes en els mitjans de comunicació en el dia d'ahir, en les que la ministra d'Educació sembla manifestar en relació al nombre de docents que causen baixa laboral, que la situació no posa en risc el funcionament de les escoles, ja que les diverses borses d'interins encara disposen de candidats suficients per poder substituir els mestres que puguin agafar la baixa durant els pròxims dies, es demana: si la transcripció de les declaracions de la senyora Vilarrubla és correcta i es disposa de candidats suficients en les borses d'interins per tal de cobrir les vacants que es produeixen en els propers dies, quines són les raons que justifiquen que hi hagi baixes que actualment no s'estan cobrint?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Respon pel Govern la senyora Ester Vilarrubla.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies, senyora síndica.

Permeteu-me, abans de respondre la pregunta de la consellera Salazar, que aprofiti avui, aquí, en la seu parlamentària, per agrair la gran feina que es fa des de les escoles en aquests moments tan complicats per a tots. Gràcies a la dedicació, la professionalitat i la implicació dels docents, dels col·laboradors educatius i dels equips directius, hem pogut fer realitat la gran aposta que, tant el Govern d'Andorra com les associacions de pares, com els sindicats de l'ensenyament —i m'atreiria a dir que de tota la societat andorrana en general— han fet des del primer confinament de mantenir obertes les escoles i situar l'educació com a bé comú essencial a Andorra. No ha estat fàcil, i no ho és, però, sens dubte, els nens i els joves d'aquest país es mereixen aquest gran esforç col·lectiu. I també vull agrair la feina que fa l'Àrea de Recursos Humans del Ministeri d'Educació per donar resposta ràpida i eficient al gran allau de substitucions que la pandèmia genera. A ningú se li escapa el gran nombre de personal que treballa a les escoles i, per tant, el gran nombre de substitucions diàries que s'han de cobrir. Felicito tot l'equip i els reconec també l'excel·lent servei que fan.

Responent a la pregunta de la senyora Salazar, per poder-hi donar resposta ahir vaig poder escoltar les declaracions que havia fet en premsa en el marc de la cloenda de la Universitat d'Estiu i Tardor d'Andorra. I sí, la transcripció que fa la premsa és correcta, però també és cert que no reproduïx tot el que vaig dir. La periodista, concretament d'aquest tema, em va preguntar —i transcriu literalment l'entrevista—: "S'ha notat entre el professorat que, potser, molts professors no s'han pogut reincorporar en aquesta tornada a l'escola i si tenen dificultats a les escoles per cobrir, potser, algunes aules?" La meua resposta va ser: "Evidentment tenim substitucions. Estem en un promig d'una cinquantena-seixantena de substitucions entre totes les escoles del sistema educatiu andorrà en aquest cas. Ara per

ara, generalment, no tenim cap dificultat. Pot haver-hi alguna especialitat que tenim alguna dificultat, però en general encara tenim gent a les borses per poder cobrir. La majoria d'escoles tenen tot el professorat. Estem parlant, doncs, d'això: que hi hagi alguna escola un tant per cent baixet i que sí que és veritat, per sort, que el temps de quedar se aïllat ha disminuït i això ens ajudarà a poder cobrir més fàcilment les baixes."

Entenc que aquestes paraules poden donar resposta a la pregunta perquè, majoritàriament, a data d'avui —avui, no sé què passarà d'aquí en endavant perquè aquesta pandèmia molt incerta— s'estan cobrint les baixes molt ràpidament. Parlem, en la gran majoria de casos, que es cobreixen des del primer dia, des de les primeres hores de l'absència del docent o del col·laborador educatiu. I és cert, també és cert, i així ho vaig dir, que tenim algun cas de més difícil solució, que també ens passava abans de la pandèmia, tot i els grans esforços que em consta, que es fan des de les àrees implicades. Parlem de 855 persones que estan a les escoles del sistema educatiu andorrà i a formació andorrana, entre docents, col·laboradors educatius i psicopedagogs. Hi ha 83 persones de baixa —no totes pel COVID; algunes ja són de més llarga durada per altres motius—, hi ha 70 baixes cobertes i 13 baixes no cobertes a dia d'avui, que no pot ser que en aquests moments s'hagi reduït ja la xifra. Estem parlant de 1,52 %, a dia d'avui, de baixes no cobertes i a més a més, amb la bona notícia que estan repartides per les escoles, que no coincideixen totes en un centre escolar, amb la qual cosa facilita, tot i les grans dificultats i els grans esforços, la gestió i la logística de cada centre escolar.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra, per la rèplica.

Senyora Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, senyora ministra. Vagi per endavant les gràcies en la resposta, i m'afegeixo a les seves paraules de reconeixement perquè, sens dubte, el col·lectiu educatiu és un altre dels grans... diria... perjudicats i dels grans... no direm salvadors, però sí gairebé herois que estan fent front a aquesta situació sanitària.

A partir de la seva resposta, el que intueixo és que hi ha hagut una mala transcripció per part de la premsa de la notícia, perquè ahir —li he de confiar amb tota la franquesa—, quan veiem publicades el que semblava ser les seves declaracions, el grup parlamentari vam rebre... diria... un nombre de trucades importants de gent de la comunitat educativa, pares professionals que deien: "Això no és cert, les baixes no s'estan cobrint amb la facilitat que la senyora ministra manifesta". A partir de la seva resposta entenem que també pot ser que hi hagi hagut un error en la transcripció de les seves declaracions, i l'objectiu de la pregunta, més enllà de l'acció pròpia de control al Govern, continua sent la mà estesa. És a dir, som conscients que la situació que ens comporta la pandèmia és molt complicada, i l'àrea

d'educació és una de les àrees que, efectivament, es veu molt afectada, i amb la responsabilitat que comporta i, per tant, nosaltres el que volíem, en tot cas, és manifestar la nostra predisposició per tal que, si hem de fer modificacions legislatives, ajudar en tot allò que faci falta per tal que les escoles pateixin el menor impacte possible fruit de la pandèmia.

Ja hem pres altres mesures, és a dir, ja hem modificat legislativament lleis que el que fan és rebaixar criteris per poder accedir a substituir docents que es troben en situació de baixa o de permís administratiu. I des d'aquí, novament manifestar-li la nostra voluntat per tal de fer, em permetria dir-li, una acció concreta dirigida a la COVID. És a dir, ja som conscients que el propi col·lectiu requereix unes especificitats que compliquen la substitució del personal que està en situació de baixa del seu lloc de treball. Però també són conscients que la COVID ha de portar una dificultat afegida. I potser que ens fem un replantejament entre tots plegats per tal de mitigar perquè, finalment, totes aquelles substitucions que no es poden cobrir, aquelles dificultats —malgrat s'hagin reduït els terminis de baixes—... és veritat que hi ha centres que són grans, i el fet que assistim a 10... entre 5-10 baixes de personal, comporta un greuge que ha de patir la canalla.

Tots som conscients que és una situació sobrevinguda per la COVID i per tant, el que pretenem és facilitar tot allò que pugui requerir el Ministeri d'Educació per tal de facilitar. No ho sé, ara em venen al cap solucions que passarien amb convenis amb l'UdA, amb la gent que estan fent formacions específiques —tot i que no estiguin pròpiament formats i titulats— puguem pal·liar el cop que representa la pandèmia, que en un altre situació potser no ens hauríem de plantejar, però que la pandèmia dificulta. I que del que hem de ser conscients entre tots plegats és de la dificultat que viu el col·lectiu i intentar posar-los-hi el més fàcil que es pugui.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Salazar, per la dúplica.

Senyora Vilarrubla.

La Sra. Ester Vilarrubla:

Gràcies senyora síndica.

Li agraeixo moltíssim les seves paraules, senyora Salazar. No tinc cap dubte de la sensibilitat cap a l'educació i tant personalment com a tota aquesta cambra. Per sort, jo afegiria que ens hem pogut avançar com a país amb moltes mesures legislatives. Quan llegeixo a la premsa internacional que les baixes es cobriran des del primer dia, tots sabem que a casa nostra, a Andorra, fa anys que això ho vam modificar amb la llei del pressupost i totes les baixes del cos d'Educació les que estan directament afectades en el treball amb els alumnes es cobreixen, es poden cobrir, si hi ha el personal, des del primer dia. I a més a més, l'any passat i aquí, amb la proposta que els vaig fer de modificació de la LOSEA, va ser ràpidament molt ben rebuda per tots els grups parlamentaris i vam poder fer els canvis

avançant-nos a aquesta situació: com bé recordaran, poder acceptar titulacions diferents a les marcades per la llei en casos de més de 15 dies de baixa.

Per tant, penso que, en aquest sentit, hem fet els deures i seguirem pensant en totes aquelles mesures que puguin ajudar a passar aquesta situació el millor possible a les escoles.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora ministra.

Pregunta número 3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Joaquín Miró Castillo, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de gener del 2022, en relació amb les compareixences del president de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries d'Andorra.

Fou registrada amb el número 3 i s'ha publicat en el butlletí número 1/2022 del 3 de gener.

Exposa la pregunta el senyor Joaquim Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Gràcies, senyora síndica.

Vist que el vicepresident de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries d'Andorra, el senyor Albert Hinojosa, no compareix al Consell General des de l'any 2017, quan la llei obliga a fer-ho anyalment —hi ha un error: és el 2018. Va ser un error de part meva—; vist que el Partit Socialdemòcrata ha reclamat en diverses ocasions la petició perquè l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries d'Andorra entregui els comptes de banca privada; vist que el Govern d'Andorra va anunciar públicament el passat 22 de desembre de 2021 que el fins ara president de l'entitat, el senyor Albert Hinojosa, ha deixat el càrrec a partir del passat 1 de gener del 2022; vist que, segons publicacions, el senyor Hinojosa té obertes varies causes judicials des del 2018, es demana: quins són els motius que han dut a la dimissió del senyor Hinojosa i quan i qui assumirà les compareixences al Consell General que el senyor Hinojosa hauria d'haver realitzat anyalment i que, des de l'any 2018, no s'han celebrat, i quan es lliurarà la documentació sol·licitada i que no s'ha entregat des d'aquesta data?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Miró.

Respon pel Govern, senyor Èric Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies, senyora síndica.

I abans de respondre, m'agradaria agrair al conseller la correcció que ha fet perquè, evidentment, estava malament. I li agraeixo que ell, proactivament, ja ho hagi corregit perquè, efectivament, el senyor Albert Hinojosa va comparèixer el 23 d'octubre del 2018 en seu del Consell General per donar explicacions associades a aquesta institució.

Dir-li que les raons de la seva dimissió són purament personals. Com és públic, aquesta persona ha decidit deixar el servei públic i anar a una empresa privada. Aprofito per agrair-li la tasca desenvolupada, no tan sols a la presidència de l'AREB, sinó amb els 20 anys de servei públic que ha donat al Govern d'Andorra en diferents tasques d'alta responsabilitat per l'excel·lència de la seva feina.

Cal dir que, llavors, excloem els comentaris que vostè fa associats amb possibles querelles que té. Evidentment que té querelles degut a l'alta conflictivitat que ha tingut l'AREB. Dit de passada, totes les sentències que tenim de l'AREB són favorables i en són nombroses: en tenim una vuitantena en segona instància, una cinquantena en primera instància. Totes les sentències que tenim són favorables, fet que destaca la bona feina que s'ha fet des de la presidència de l'AREB, des del consell d'administració i des dels serveis tècnics d'aquesta institució.

Vostè també fa referència a les dades que se'ls han negat. Sí, els comptes de Banca Privada d'Andorra se'ls han negat de manera repetida, i sempre amb el mateix argument que, de fet, ha estat validat pels tribunals mateixos, que és que la llei mateixa de l'AREB, en el seu article 47.1 si ens fem referència a la llei 8/2015 —que ha estat reprès completament a l'article 63 de la Llei 7/2021— el que marca és el deure de secret i que aquestes informacions, doncs, no es poden facilitar. Però, a més a més, cal dir que Banca Privada d'Andorra continua sent una entitat privada, perquè la Llei mateixa de resolució d'entitats bancàries marca que l'AREB, quan participa d'una societat per desenvolupar-ne la resolució, la seva personalitat jurídica no es transmet a la societat privada que s'està resolent. En aquest sentit, els comptes privats d'una empresa no es poden facilitar als membres del Consell General.

Vostè demana: qui farà les compareixences corresponents? Les farà el president de l'AREB, que anomenarem properament com li pertoca.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover, per la rèplica.

Senyor Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Gràcies, senyora síndica. I gràcies, senyor Jover, per les seves explicacions, i espero que s'hagi recuperat del COVID —que em sembla que va estar contagiada la setmana passada o fa quinze dies.

Miri, senyor ministre, la llei, l'AREB —i vostè ens ho ha dit— obliga que el seu president ha de comparèixer anyalment. I el senyor Hinojosa no ha comparegut; almenys durant aquesta legislatura que hem estat nosaltres, no ha comparegut. Aquesta compareixença, que ha estat demanada diverses vegades des de la mateixa Comissió de Finances, nosaltres, el que veiem, és que altres presidents d'institucions andorranes, com el de la Seguretat Social o el del Tribunal de Comptes, compareixen. La meua primera repregunta és: no creu que hauria estat deferència de part del senyor Hinojosa de comparèixer davant del Consell General a donar les explicacions escaients —que fa tres anys que no les dona— abans de deixar el càrrec?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Ha fet una repregunta, senyor Miró; estàvem en el temps de rèplica. L'utilitzarem com a repregunta.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Crec que hem de tocar un element que és personal, però que també és públic i notori, que és que l'última compareixença del senyor Hinojosa va ser a l'octubre del 2018. Durant el 2019 va patir greus amenaces —ell i la seva família— que van implicar que necessités de protecció policial durant molt temps. Dit de passada, cap membre del Partit Socialdemòcrata es va interessar per aquesta situació completament anòma que un president d'una institució pública del país estigui amb protecció policial pel càrrec que ostenta. I a més a més, va ser públic i notori que era pel càrrec que ostentava que havia rebut amenaces —que la policia els va donar tota la credibilitat— que van implicar això: fins i tot va estar tota la seva família amb protecció policial durant molt temps.

Va ser decisió també personal meua, ell immediatament em va comunicar que, degut a aquesta situació de tensió amb aquestes amenaces, havia de deixar el càrrec i que continuava en funcions fins que trobéssim un reemplaçament. Aquí el problema que vam tenir és la mateixa Llei de resolució d'entitats bancàries. La Llei 8/2015 marca que el president, que és designat pel ministre encarregat de les finances, ha de ser en tot cas un alt càrrec del Govern. I després es marca que també ha d'estar capacitat en l'àmbit que li pertoca, això sí, ja a la institució de l'AREB, és a dir, en l'àmbit jurídic o bé financer. És evident que el nombre d'alts càrrecs del Govern és extremadament limitat, llavors la possibilitat de trobar un recanvi d'aquesta persona era molt difícil.

Per això la Llei de resolució d'entitats bancàries que vam introduir el 2021 modificava aquest element. I, de fet, el que deia és: "El president, que és designat pel ministre encarregat de les finances i ha de tenir nacionalitat andorrana", i llavors eliminàvem el fet que l'obligació que el president de l'AREB fos un alt càrrec del Govern. Havia de continuar estant capacitat,

havia de ser de nacionalitat andorrana, però eliminàvem aquest element. Dit de passada, una llei que va trigar més de dos anys perquè el Consell General la tramités completament.

Així doncs, jo vaig prendre la decisió de, mentre estava en funcions, mentre estava amenaçat i mentre no el podíem reemplaçar, de limitar al màxim la seva exposició pública, perquè no corrés un perill més gran. I és aquest el motiu pel qual no va comparèixer sota la meva... no decisió, perquè és un òrgan independent, però sí assumint, també, que era adequat vista aquesta situació.

I així doncs, quan nomenem el nou president, es farà la compareixença corresponent. Però —li torno a dir— dels 177 procediments que tenim administratius contra les decisions de l'AREB tenim que totes les sentències, 50 en primera instància, són favorables i 84 en segona instància. Crec que la tasca dels nostres tribunals, que han anat validant una per una totes les decisions que ha emprès aquest organisme, validen els actes del president del Consell d'Administració i del seu equip tècnic.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Vol fer més repreguntes, senyor Miró?

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, gràcies, senyora síndica. Gràcies, senyor Jover.

En tot cas, miri, si el senyor Hinojosa no podia comparèixer podria haver comparegut algú altre o podria haver comparegut vostè mateix. El que em sembla a mi que no pot ser és que durant aquests últims tres anys ens hem hagut d'estar aquí demanant entre tots nosaltres... I, a més, li recordo que ha estat la mateixa Comissió de Finances que últimament ho ha tornat a demanar.

Miri, el que no li puc estar massa d'acord del que vostè em diu és a nivell de la gestió que s'ha dut a terme durant aquests anys des de l'AREB. És el mateix que fem ara: hem de fer un acte de fe amb vostè, i jo ja el vull fer, però com vol que des d'aquesta cambra es pugui arribar a saber o a gestionar o a saber com s'ha gestionat l'AREB aquests últims temps si no hi ha hagut, precisament, ni compareixences ni se'ns ha lliurat la informació? La qual cosa torno a aprofitar per demanar.

Miri, el senyor Hinojosa no ens els ha lliurat, els comptes, vostè mateix ens ho ha dit. El senyor Hinojosa, com bé s'acaba de dir i d'explicar, no ha comparegut. El senyor Hinojosa va estar tres anys —recordo, senyor Jové— a dipositar els comptes de BPA en el registre, que això va fer part d'una demanda d'informació del nostre grup que vostè molt amablement ens va contestar. Ara, per tot al contrari, sí que el senyor Hinojosa, durant aquests anys, amb uns pressupostos que ens presentava cada any que nosaltres ens hem fet un pla també de...

La Sra. síndica general:

Formuli la pregunta, senyor Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, sí, ara ho faig. Però li deia que amb aquests pressupostos que s'han presentat aquests darrers anys, sí que el senyor Hinojosa presentava uns honoraris desorbitants d'advocats, que vostè i jo també vam tenir ocasió de parlar-ne aquí en una sessió de control. Uns honoraris d'advocat que suposo que, actualment, ja deuen sobrepassar els 10 milions d'euros. La pregunta —ràpidament, senyora síndica— és si continuarà el proper president de l'AREB en aquesta línia continuïsta que tenim de desinformació.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Miró.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí, senyora síndica.

Vostès, no sé exactament per quin motiu volen conèixer els comptes d'una empresa privada del país, que és Banca Privada d'Andorra. Jo crec que això no depèn del president de l'AREB, sinó que és... va en contra de l'estament jurídic andorrà. No tenen accés, ni entra dins de la vostra potestat parlamentària tenir accés dels comptes privats de qualsevol tipus d'empresa, ni la que sigui Banca Privada d'Andorra.

S'ha queixat del retràs en la presentació dels comptes de Banca Privada d'Andorra. És veritat que es van presentar tard, però vostè també es pot imaginar la complexitat de presentar els comptes d'una entitat bancària que es troba en resolució quan, a més a més, l'equip auditor ha de tenir en consideració aquell any, l'any on tot canvia —el 2015—, amb tots els impactes que això pot arribar a tenir, i que va tenir una complexitat molt important per a desenvolupar aquesta feina de fiscalització dels comptes. I un cop es van tenir els comptes, evidentment, com no podia ser d'una altra manera, es van presentar.

Li torno per això a dir el mateix —ha rebut les recomanacions ara del seu president de grup, que també està especialment interessat en aquesta temàtica— però 134 sentències a favor de la tasca desenvolupada per l'AREB; cap en contra. Jo crec que això ens valida la tasca que s'està desenvolupant des d'aquesta institució, i vostè ha d'admetre la complexitat del procés que es va i que s'està duent a terme amb la resolució d'aquesta entitat bancària. I vostè sempre ha criticat els honoraris dels advocats i d'aquesta tasca. D'una banda, li haig de dir que el nombre de recursos és molt important i això, evidentment, encareix. I després, que les quanties demanades amb aquests recursos són extremadament importants. D'aquí que es necessiti esgrimir arguments jurídics molt sòlids i que es necessiti molta feina per

defensar els interessos de l'AREB, és a dir, els interessos de l'Estat. I vull creure que també els seus interessos.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Alguna repregunta més, senyor Miró? Endavant.

El Sr. Joaquim Miró:

Gràcies, senyora síndica, i gràcies, senyor Jover.

El senyor López m'ha vingut a dir que no se'm sentia bé amb la mascareta, així que... la trec en aquest moment. No cal que li digui ara, en aquest moment, que l'AREB és pública, però que els comptes són privats. És bastant difícil d'entendre la seva postura. I no és una postura únicament i exclusivament meva o del grup parlamentari que estic representant en aquests moments. El Tribunal de Comptes, cada any, els ha demanat exactament el mateix que els demanem nosaltres. El senyor Pintat, cada intervenció que hem tingut aquí sobre aquest tema, ens ha demanat exactament el mateix. La senyora Carine Montaner, aquí al costat meu, tres quarts del mateix. Allavontes no digui que som nosaltres, o que tenim quelcom o qualsevol cosa a favor o en contra, per voler saber ben bé què són o quins són els comptes de BPA, únicament i exclusivament perquè l'AREB és pública i l'únic banc, que jo recordi, que està en resolució és BPA, allavontes...

(Pausa.)

Ha dit abans, senyor ministre, que encara no tenien el substitut del senyor Hinojosa. No creu vostè que un càrrec tan important dins d'aquesta administració ja hauria d'estar exercint? Compareixerà aquest senyor o senyora davant del Consell General, o bé continuarà no complint la llei i no donarà les explicacions davant del Consell General?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Miró.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Entenc que la pregunta ja l'havia feta. I, en aquest cas, evidentment que el nou president de l'AREB, que no estarà sota amenaces notòries, podrà presentar, com és normal i com entenc que és exigible per part vostra, els comptes. També li haig de dir que no faré safareig sobre els moviments que estem fent des del Govern, perquè l'últim cop que vaig tenir una

conversa informal amb el seu president de grup parlamentari, al cap de dos dies apareixia en una notícia periodística, en una notícia, en un mitjà... diria que també és molt afí amb el tipus de polèmiques associades amb aquesta entitat bancària. Així doncs, a mi em sorprèn sempre el vostre posicionament del seu partit al voltant d'aquesta temàtica, sempre una miqueta esbiaixat i no massa a favor de les actuacions des de les administracions públiques. Però bé, aquí cadascú ha de tenir el seu posicionament i és lícit.

Responent a la seva pregunta, el nou president o presidenta de l'AREB evidentment que compareixerà, com li indica la llei, al Consell General.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Alguna repregunta més per part seva, senyor Miró?

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, ja per acabar.

Ja li vaig dir en el seu moment en una de les últimes intervencions que vam fer que em sembla que vostè i jo haurem passat els tres anys, de moment, i segurament el proper també, parlant i discutint sobre BPA i l'AREB, la qual cosa també li he de dir que faig amb molt de gust. Però sí que hi ha una cosa que, apart de les explicacions que vostè ens dona cada vegada sobre les sentències i totes aquestes coses —que estan molt bé; ara, que jo no sé si alguna sentència ha estat a favor del senyor Hinojosa o en contra, això sí que no ho sé— però vostè ens ha dit totes les vegades les quantitats de sentències que hi ha hagut, que hi ha hagut a favor.

Però el que sí que li he de dir és que vostè, cada vegada que li demanem sobre aquest tema de BPA, o sobre el tema de l'AREB, o sobre les compareixences o sobre els comptes, sempre, sempre es refereix al moment on el Govern va fer la intervenció del banc per part seva en l'any 2015. Segons vostè —i després li donaré un exemple—, això és la gènesi i l'origen de tots els mals. I a vostè sempre li ha servit per explicar i raonar-ho tot: que si la plaça financera estava en perill, que si el país va estar prop del col·lapse... Tot això nosaltres ho entenem, però nosaltres no li hem demanat mai sobre la intervenció de BPA. Precisament el que nosaltres li demanem és sobre la gestió de l'AREB des de la intervenció de la BPA fins a la data d'avui. I, malauradament, no tenim elements per fer la nostra tasca de control.

Miri, li he dit que li posaria un exemple i és un exemple seu.

La Sra. síndica general:

Ha de formular la pregunta, senyor Miró. Un minut.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí. Ja acabo, ja acabo. Aquesta setmana passada, en una resposta a una demanda d'informació feta pel nostre grup en relació amb una garantia de 5,5 milions d'euros fixada per l'AREB a favor del Crèdit Andorrà per la compra Vall Banc per als propers tres anys per compensar possibles reclamacions... Miri, li vam fer onze preguntes amb aquesta demanda d'informació; suposo que se'n recorda ben bé. Ens contesta la primera i la segona; aquestes preguntes. I una vegada més, en la seva contesta, l'únic que ens fa és una apologia sobre la nota del FinCEN i sobre la intervenció de l'Estat a BPA, contesta que creiem que no té res a veure amb el que es demana.

La Sra. síndica general:

Insisteixo, senyor Miró, ha de formular la pregunta.

El Sr. Joaquim Miró:

Sí, sí, ja acabo, ja. Les altres nou demandes que se li fan —repeteixo, nou demandes— vostè no les contesta, senyor ministre, o les contesta amb evasives. Haurem de continuar fent preguntes sobre aquest mateix tema durant molt temps, senyor Jover; continuarem així. No sé si vostè troba molt lògic la manera que ens ha contestat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Miró.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí, vostè ha fet una referència a les possibles querelles que té el senyor Albert Hinojosa com a president de l'AREB: ha tingut algunes sentències, totes favorables també, i estic plenament convençut que totes seran favorables perquè, al final, el que ha fet ell és liderar des del Consell d'Administració de l'AREB la tasca, les decisions administratives que s'han desenvolupat des de l'AREB. I com li he dit: 134 sentències a favor; cap en contra. Jo crec que això és la principal garantia que hauríem de tenir tots plegats, tant el Govern que aquesta institució —independent, dit de passada— està desenvolupant com vosaltres, com a control a l'acció de govern i control també de l'acció de les diferents entitats públiques. Llavors, en aquest sentit, jo crec que això ens hauria de donar unes garanties.

Després, miri, sí, jo faig sovint referència al que va passar el 2015 perquè, si no hi hagués hagut la nota del FinCEN, no hi hauria hagut la llei 8/2015 que promovia la creació de l'AREB. Aquesta llei de resolució d'entitats bancàries teníem una obligació de transposició —i, li dic de memòria, diria que el calendari de transposicions tocava cap el 2017 o el 2018— però, amb urgència, vam haver de desenvolupar aquesta llei; vam haver de desenvolupar l'AREB per, justament, garantir que es feia una resolució d'aquesta entitat bancària, que era un procés molt més garantista per a tothom que no pas utilitzar el Decret dels Veguers del 1969, que era l'única via que teníem, si no, per fer la liquidació corresponent a l'entitat bancària. Així doncs, evidentment que hem de reprendre la gènesi de l'acció que s'ha fet. I

jo crec que el fet que durant aquests anys les sentències administratives hagin pogut anar donant lloc favorablement a l'acció que es va desenvolupar des de les diferents institucions —i aquí no sempre hi ha jugat l'AREB, sinó també l'AFA hi ha tingut un rol— ens dona garanties que tot el procés s'ha fet bé. Vostès es focalitzen, doncs, a criticar o a voler criticar aquesta institució i les persones...

La Sra. síndica general:

Anem acabant, senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí, senyora síndica.

Jo crec que algun dia hauríeu de fer una valoració objectiva de l'excel·lent feina que s'ha fet des d'aquesta institució i les garanties que ha aportat. Vostè a la seva pregunta, que em va fer fa poc, confon la pregunta que fa el Govern d'Andorra amb la que podria fer l'AREB. I també, segurament, confon el que és el control parlamentari i algunes dades associades amb negocis privats que, evidentment, vostè no hi té dret.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Senyor... El senyor López, senyor Pintat, havia aixecat la mà.

Senyor López, vostè primer: vol repreguntar o vol...? No el sento.

El Sr. Pere López:

No, dic que vull parlar per reiterades al·lusions. Gràcies, senyora síndica.

Sí, dir-li bàsicament al senyor Jover que miri d'ajustar-se una mica al tema que es debat i que deixi de tenir aquesta obsessió que té amb la meva persona perquè a més, quan se separa, no en dona ni una.

Li'n dic quatre ràpid: la primera, el que li he anat a dir al senyor Miró és que es tragués la mascareta perquè sentia millor. La segona, vaig trucar al senyor Hinojosa per interessar-me en relació amb la seva situació —aquest comentari que vostè ha fet absolutament sobrer que cap membre del Partit Socialdemòcrata es va interessar per ell. Per tant, sí, jo m'he interessat per la qüestió del senyor Hinojosa. Després vostè fa referència a una conversa que jo vaig... Fa una acusació que jo vaig facilitar una informació que és absolutament fals. Vostè no m'ha donat mai cap informació de Banca Privada d'Andorra al seu despatx ni enlloc. I ja la darrera, ahir, que vostè també se'n recordava de mi en la roda de premsa, sí: a les esmenes al pressupost que ha presentat el Partit Socialdemòcrata hi ha 45 milions d'euros previstos per a habitatge de titularitat pública.

Per tant, centri's una mica en l'objecte del debat, perquè cada vegada que surt de l'objecte de debat l'esgarra; l'esgarra i no en dona ni una.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Vol respondre, senyor Jover? I amb això tancarem aquest torn d'al·lusions.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Em sembla un autèntic disbarat dir que parlo de coses que no toquen i vostè aprofiti per fer una apologia sobre les polítiques d'habitatge, altament criticables, que s'estan encapçalant pel seu grup. No he dit que es facilités, o que vostè facilités una informació associada a BPA; he dit uns nomenaments associats a institucions públiques que al cap de, no li sé dir si dos o tres dies, van sortir publicats als mitjans de comunicació.

Senyor López, al final tots som hereus de les nostres paraules i vostè, malauradament, té una llarga llista de crítiques personals a la gent sense cap mena de fonament; ja ens jutjaran a tots plegats.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Senyor Pintat, volia fer una pregunta, entenc. Endavant.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies, senyora síndica.

Miri, la meua intenció no era intervenir, però vist que va haver-hi l'últim debat del passament de comptes el desembre de l'any passat, el Consell General es va fer seves les recomanacions de la Comissió de Finances, i una d'aquestes recomanacions és que es lliuressin els comptes de Banca Privada d'Andorra a l'AREB, i que es trametessin totes aquestes recomanacions als diferents organismes, entre Govern i entitats i societats públiques i parapúbliques.

Per les explicacions el que entenc o el que es desprenen del ministre és que aquesta petició del Consell General —o aquesta demanda més ben dit—, es pensa desatendre?

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Senyor Pintat, pensem que si estiguéssim donant compliment a aquesta demanda que es va fer des del Consell General, estaríem incomplint la mateixa llei.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Senyor Pintat, la seva segona repregunta.

El Sr. Josep Pintat:

Bé, és molt senzill. Per tant, el Govern d'Andorra està invitant al Consell General que porti el Govern d'Andorra a la justícia?

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Pintat.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Miri, senyor conseller, faci el que vostè consideri oportú. Jo el que intento, i guiat per les recomanacions tècniques i jurídiques que se'm fan arribar, és complir amb la llei, i el que se'm diu és que no podem facilitar aquests comptes. I ho hem fet tant a nivell del Tribunal de Comptes, tant a demandes del Partit Socialdemòcrata, com també, fins i tot, a algun particular que s'ha interessat per obtenir aquests comptes. Malauradament, doncs, la interpretació jurídica que es fa des de Govern és que estaríem incomplint la llei si estiguéssim facilitant aquests comptes. Així doncs, evidentment que jo no puc traslladar aquesta línia.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Senyor Font, la seva primera repregunta.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies. Sí. Gràcies, senyora síndica.

Vostè, senyor ministre, sempre fa al·lusions als nostres comportaments com a grup i les nostres dèries —més o menys, em sembla que algun cop vostè ha dit. A veure, jo, el que em xoca molt és que vostè aquí pretengui dir allò a què tenim dret i allò a què no tenim dret els consellers; vostè ho ha dit dues vegades. Jo crec que, almenys, hi hauria de posar el condicional al davant, és a dir, no afirmar-ho, perquè no és vostè qui dictamina els drets dels consellers, ni molt menys.

Però bé, anant de cara a allò positiu, ja que no tenim prou informació i vostè ens la dona d'alguna manera sesgada —al meu entendre—, vostè ens ha dit que li va aconsellar, al senyor Hinojosa, de posar en *stand-by* la seua dimissió perquè estava justificada per una qüestió de perill personal fins que tinguessin el seu substitut i que vostè es reservava aquesta història. Jo voldria saber... Voldria ser concret i només demanar-li això: si aquest substitut ja està... com diria jo? Fitxat no, perquè seria una analogia una miqueta diferent. És a dir: està contractat o compromès, i quan començarà la seva feina?

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Font.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Quan ens feu una demanda d'informació o una pregunta escrita al Consell, quan van més enllà d'obvietats polítiques o d'elements que ja es dona per fet que, evidentment que us els hem de donar, quan són elements de més complexitat, doncs evidentment, demanem fins a quin punt donem... podem arribar; fins a quin punt podem facilitar informació. I això ens ha passat amb diferents casuístiques, i no tan sols associades amb informació relacionada amb l'AREB o amb BPA, sinó relacionades, per exemple, quan se'ns demanen dades on apareixen noms o detalls de ciutadans andorrans o d'algunes empreses. Llavors demanem al nostre propi gabinet jurídic que ens aconselli quina és la informació que podem donar o no.

És a dir, no és una decisió política que ens porta a decidir quina informació us facilitem o no, sinó que és sota l'assessorament jurídic que ho fem. I després agraeixo que m'hagi fet la pregunta sobre la dimissió del senyor Hinojosa, perquè potser jo no he estat suficientment clar. No, jo no vaig demanar que posés en *stand-by* la seva dimissió. És a dir, ell va voler fer la dimissió. I de fet, des d'aquell dia, em va demanar de trobar un substitut. Però ell, per responsabilitat, va continuar en funcions, i va continuar assumint la presidència en funcions de l'Agència de Resolució d'Entitats Bancàries.

No li donaré informació sobre ni la persona ni els terminis amb què us informarem del nou president de l'AREB. De moment, l'AREB no està orfe: té un consell d'administració que està funcional. La mateixa llei preveu que, en el procés de decisió del consell d'administració, el vicepresident assumeixi les funcions de president mentre no hi hagi la nova posició, i també té un equip tècnic, encapçalat per un director que està desenvolupant el seu dia a dia amb plena normalitat i crec que amb plena satisfacció —o hauríem d'estar satisfets de la tasca que està desenvolupant.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Segona repregunta, senyor Font.

El Sr. Jordi Font:

Sí, gràcies.

Sort que no ha dit un altre cop que no hi tenim dret: ha dit que no ens la volia donar i ja està; molt bé, perfecte. Però el dret de demanar, el tenim, perquè una cosa és el dret de demanar i l'altra cosa és vostè l'obligació de respondre o no respondre. Però el dret de demanar, no és vostè que ens l'ha d'atorgar, ni molt menys.

Demanar una cosa que penso que també tinc dret és: vostè sempre ens diu que hi ha 134 sentències a favor i cap en contra. Això em sembla molt bé, però jo voldria saber: tot i que no n'hi ha cap en contra, n'hi han encara alguna de pendent? I quantes són? Perquè, segons com, si n'hi ha 1.340 i només ens n'han donat 134 a favor, no voldria dir res, la seva dada. És a dir, que jo demano una miqueta més de precisió al respecte. I també aprofitaré —i aquesta és la pregunta— per desitjar-li al senyor Hinojosa molts èxits en la seva nova feina i espero que s'hagi lliurat de l'amenaça, que suposo que era inherent a la feina que feia i no a la persona.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Font.

Senyor Jover.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies senyora síndica.

Senyor Font, li agraeixo les seves paraules. Francament, li agraeixo les seves paraules. I crec que la pregunta que fa és completament pertinent. És a dir, li dic el nombre de sentències favorables, però potser li he de donar un pelet més de context. Del total de procediments, en tenim 177. D'aquests, en tindrem... en tenim 22 que s'han quedat en via

administrativa i que no n'han arribat a via judicial; tenim 50 procediments de què tan sols s'ha resolt, de moment, la primera instància i que són tots favorables als interessos de l'AREB, és a dir, als interessos de l'Estat; 84 amb què s'ha arribat a segona instància, dels quals tenim sentència de segona instància i que són favorables; i tenim 21 procediments que encara estan en curs, que no sabem com podrien acabar. Espero haver donat resposta.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Jover.

Pregunta número 4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de gener del 2022 en relació a la gestió de l'Oficina COVID.

Fou registrada amb el número 2 i s'ha publicat en el butlletí número 1/2022 del 3 de gener. Exposa la pregunta el senyor Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

Vistes les declaracions del responsable de l'Oficina COVID, el senyor Bruno Bartolomé Levos, a la Comissió Legislativa de Sanitat celebrada el passat 20 de desembre de 2021; vist que el senyor Bartolomé reconeixia errades de previsió en la gestió de la Oficina COVID per fer front a l'inici de la sisena onada de la pandèmia de la COVID; vist que l'Oficina COVID no comptava amb el nombre suficient de personal davant l'increment de casos positius que es van produir, ja que a l'estiu, entre altres decisions, es van reduir de 18 a 8 el nombre de places de traçadors i no es van cobrir de nou; vist que l'actual Govern no es caracteritza precisament per la reducció de recursos a l'Administració ja que, com hem dit diverses vegades, compta amb 12 ministres, amb la major quantitat de secretaris d'estat, assessors i personal de relació especial de la història i, en canvi, segons el senyor Bartolomé, sí que es va optar per una reducció del personal a l'Oficina COVID per adequar els recursos i — com molts mitjans van recollir— per estalviar; vist que el Govern així ho va acceptar, sense tenir la mínima... la més mínima sensibilitat i la importància d'una bona gestió de l'Oficina COVID i les conseqüències que podria comportar no apostar per l'increment de personal en aquesta, es demana: com s'explica davant de la ciutadania aquest estalvi en un moment de pandèmia, i quina responsabilitat prendrà el Govern d'Andorra arran de la mala gestió de l'Oficina COVID, que ha estat sense recursos per manca de planificació.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Respon pel Govern el senyor Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc volia excusar l'absència del ministre de Salut, del senyor Joan Martínez Benazet, que per motius de salut —no greus— avui no pot estar present i per tant, en nom seu i del Govern contestaré jo aquesta pregunta d'una manera relativament breu, en tot cas en aquesta primera intervenció, perquè a la pregunta del conseller afirmo i, a més a més, ho faig amb les xifres a la mà, que en cap cas el Govern ha estalviat recursos en el moment actual de la pandèmia, ben al contrari: en els dos darrers anys hem incrementat exponencialment aquests recursos, tant en material diagnòstic com en noves infraestructures i equipaments, com en farmàcia i vacunes i, òbviament també, en recursos humans, que potser és el que fa l'objecte de la pregunta que ens ocupa.

I en tot cas, pel que fa concretament a l'Oficina COVID, tampoc s'hi han estalviat recursos però, com és propi d'uns bons gestors de recursos públics, aquests recursos evidentment s'han anat dimensionant en funció de l'evolució de la situació epidemiològica i, per tant, també en funció de la càrrega de treball a la qual havia de fer front en cada moment aquesta Oficina COVID. I si bé és cert que, a partir del mes de novembre del 2021, el comportament de l'onada pandèmica de la variant Delta va ser, aquí i arreu, imprevisible —dic bé: aquí i arreu, imprevisible—, passant, a tall d'exemple, de 112 casos el 29 de novembre a 351 casos el 2 de desembre —en tan sols quatre dies— vam tornar a proveir —tenint en compte aquesta evolució sobtada i imprevisible, repeteixo—, vam tornar a proveir massivament de personal l'Oficina COVID tan ràpidament com els procediments legals i com les pròpies possibilitats reals ho van permetre.

Per tant, no s'escau, a criteri del Govern, depurar cap tipus de responsabilitat, tal com sol·licita el conseller.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot, per la rèplica.

Senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies, senyora síndica.

És evident que tenim una diferència de criteri important. Jo crec que quan es parla de mala gestió, com estem fent, convé posar exemples concrets, i és el que faré a continuació per entendre millor la gravetat del que ha passat, no només al voltant de l'Oficina COVID, però evidentment la falta de recursos en l'Oficina COVID ha tingut un paper central en aquesta gestió.

Fa vuit setmanes que som el país amb major incidència de la COVID: ni una, ni dues, sinó vuit —si no són, fins i tot, alguna més. Estem sumits en el caos des del mes de novembre,

molt abans que ni tan sols es conegués o es parlés d'òmicron. Com ja vaig dir un altre dia, són molts els ciutadans que ens han trucat, ens han comunicat indignats i enfadats que han trigat dos, tres o fins i tot quatre dies a poder tenir una resposta o ni tan sols a poder contactar amb l'Oficina COVID. Hi ha hagut indicacions poc clares, quan no contradictòries, des d'aquesta oficina. Hi ha hagut canvis de protocols constants, de positius, de contactes, de contagis... sense donar temps material als ciutadans ni als professionals ni tan sols a saber, en cada moment, quins eren els que estaven vigents.

S'han anunciat moltes mesures via roda de premsa o pels famosos *powerpoints* que ha anunciat el Govern sense que els ciutadans ni els professionals en poguessin tenir adequat coneixement, i molts cops sense passar pel Butlletí Oficial de l'Estat. El 85 % o el 90 % dels períodes de baixa no han estat coberts... no han tingut cobertura pública. I, evidentment, això ha tingut unes conseqüències econòmiques i unes conseqüències sanitàries molt importants. Van regular molt tard i malament les baixes i, fins fa tan sols uns pocs dies, no van ser automàtiques. Una qüestió que, dit de passada, sembla del tot lògica: si algú té la COVID s'ha d'aïllar o estar per contacte, el normal és que tingui una baixa. Si no, pot passar el que pot passar i ha passat el que ha passat.

Professionals de la salut desconcertats entre canvis i desorientats a qui es trametin, per exemple, comunicats de premsa de Govern com un mitjà de comunicació oficial. Ciutadans que han vist alguna de les rodes de premsa i que es dirigeixen als metges o als farmacèutics dient "el Govern ha anunciat això", sense que ni els metges ni els professionals farmacèutics en tinguessin cap notificació oficial. I d'aquestes qüestions hi ha hagut així de casos (*fa un gest amb la mà dreta ajuntant els dits*). Una Oficina COVID —un altre cop— que no ha estat organitzada ni planificada, ni que ha estat capaç d'automatitzar ni dades ni cap tipus d'informació. Mesures que es van improvisant constantment una darrere l'altra. Una nova aplicació, ara per als contactes, un carnet de cribratge, sense que ningú a ara mateix sigui capaç de saber exactament per on passem. I podria seguir amb moltes, encara, altres qüestions. No hem parlat de les contractacions via empreses de treball temporal, ni el fet de fer servir l'Institut d'Estudis Andorrans per a una finalitat que no li correspon per dotar aquest personal, ni que era el comandament que hi havia al respecte.

Sabem que els temps són certament complicats. Sabem que els fets són certament complicats. Però també cal dir les coses com són: no han sabut gestionar. Els hi ha passat la situació per sobre i, per dir-ho més clarament, ho han gestionat molt malament. I, a més, són incapaços —com estem demanant de fa dies— d'explicar com no hi ha hagut recursos i com es va decidir estalviar justament al lloc on davant d'aquesta pandèmia no es podia estalviar.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López, per la dúplica.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Miri, es fa difícil fer una dúplica argumentada i ponderada davant d'aquest al·legat absolutament exacerbat i destructiu que ha fet el senyor López. Però ens hi té tan acostumats... fa tants anys que el patim que ja ens hi hem acostumat, com deia.

"Estem sumits en el caos des del mes de novembre." Vostè, quan redacta això abans, medita una mica el que diu? Medita l'impacte de les paraules que formula? Vostè es passeja pel carrer? Vostè va a l'hospital? Vostè va als centres d'atenció primària? Vostè va a les institucions públiques? Creu realment que aquesta constatació, que aquesta diagnosi que ha fet es correspon amb la realitat? Vostè creu realment que els ciutadans i les ciutadanes del nostre país tenen la sensació que estem sumits en el caos des del mes de novembre? Sincerament, jo no ho crec. I no només no ho crec per una sensació personal, sinó que en tinc la constància fefaent. Perquè sí, jo sí que em passejo, vaig als llocs. I no dubto que vostè també no ho faci, però justament si ho fa, si ho fa, encara és més greu —tenint, diguem-ne, l'aprehensió de la situació real—, encara és més greu que vostè faci aquestes manifestacions.

Amb això vull dir que tot és perfecte? No, òbviament que tot no és perfecte perquè, a diferència de vostè, que no reconeix mai cap error, nosaltres els reconeixem, els errors. I evidentment —ja ho he dit— que l'evolució epidemiològica, particularment a partir del mes de novembre —i no parlem de la variant òmicron, parlem de la variant delta— i amb una imprevisió que tots els països van patir —tots els països, perquè ningú s'esperava que tindria l'evolució que va tenir— evidentment, evidentment va conduir a determinats moments on no es va ser prou previsor ni es va ser prou diligent en la presa de les decisions i en la comunicació d'aquestes decisions. Per tant, no reivindico la perfecció; no dic que ho haguem fet tot bé. Ara bé, no puc acceptar que vostè digui que des del mes de novembre estem sumits en el caos absolut. No ho puc acceptar perquè no es correspon amb la realitat i perquè, a més a més, no es correspon tampoc amb la percepció que tenen els ciutadans i les ciutadanes.

També vull reivindicar que davant aquestes imprecisions, davant aquestes faltes de planificació com a conseqüència de fets sobrevinguts i imprevisibles que, per tant, no estaven al nostre abast, crec que s'ha estat prou àgil i prou ràpid per reconduir-los; detectar-los en primer lloc i després reconduir-los. I, per aquest motiu, crec que ara, i a més a més amb els nous protocols —sigui dit de passada, que s'han treballat sempre amb els professionals i particularment amb els col·legis professionals—, crec que ara, amb els nous protocols, podem dir que l'Oficina COVID està afrontant amb garanties i amb serietat la feina que té encomanada. Però no només l'Oficina COVID: els *stoplabs*, la Creu Roja, els centres d'atenció primària, l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell.

Per tant, repeteixo, no ho hem fet tot bé. Evidentment, la nostra gestió no és perfecta. També li he de dir: només cal mirar en aquells països en els quals vostè tant s'hi emmiralla en funció de qui governa, que no ho hem fet pitjor que ells; fins i tot en algunes coses podríem dir que ho hem fet millor. I, per tant, crec que, com que l'error és humà —i vostè ho hauria de saber millor que ningú— crec, doncs, que no cal exigir ni depurar cap responsabilitat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

Iniciem les repreguntes. Primera repregunta. Minut per repregunta, minut per resposta. Si us plau...

El Sr. Pere López:

Sí. Molt breument, senyora síndica, perquè tampoc tinc intenció de fer moltes repreguntes.

Però sí que, en relació amb allò que deia el senyor cap de Govern "que parlo amb molta gent", vostè sap que parlo amb molta gent i que miro de reunir-me amb molta gent i trobar-me, perquè és la meva obligació i és la meva feina. Però és que, en aquest cas, ni tan sols ha calgut. És a dir, el meu WhatsApp, les meves xarxes socials, professionals de la salut, gent que em coneix, m'han bombardejat, literalment, per fer-me arribar el seu sentiment i la seva informació al respecte.

I després hi ha un tema objectiu: les dades. Les dades d'incidència, les dades de permanència a les UCIs, percentatges que es puguin agafar i que es puguin fer de tot... de tot tipus. I després veig que s'ha agafat molt —dins de tot el que he esmentat, perquè hi ha moltes coses que no es pot portar la contrària al que s'ha esmentat— a aquest tema del caos del mes de novembre. M'estava referint, per si no quedava clar, al caos a l'Oficina COVID, que és l'objecte de la pregunta. Oficina COVID que no ha estat col·lapsada amb l'arribada d'òmicron: que estava col·lapsada el mes de novembre, quan va començar la incidència i els ciutadans es van començar a queixar. I sap perfectament que hi ha hagut, per exemple, manifestacions públiques de persones que coneixen molt bé l'administració pública al respecte, manifestacions públiques molt contundents al voltant de la mala gestió, la mala planificació i com s'han fet les coses al voltant d'una peça central. Per això es va crear l'Oficina COVID: fer una peça central com era aquesta.

La Sra. síndica general:

Formuli la pregunta, senyor López.

El Sr. Pere López:

És que no tinc cap pregunta. Volia acabar de dir això. No tinc cap pregunta concreta.

La Sra. síndica general:

Ja està, doncs acabem...

El Sr. Pere López:

És tot. Això. Gràcies.

La Sra. síndica general:

Senyor Espot, si vol respondre i acabem...

El Sr. Xavier Espot:

Ha quedat meridianament confirmat que vostè avui venia a fer l'al·legat que tenia preparat, i ja creu que té la feina enllestida. Per tant, també ha quedat clar que poca importància li dona, doncs, al fons de la qüestió.

Miri, perquè puguem comprovar la poca credibilitat de les seves paraules i de les seves afirmacions: tot just fa un moment —a més a més, té aquesta facilitat sempre de navegar i d'anar variant sensiblement el que diu en funció de les circumstàncies— hem passat que estàvem sumits en el caos des del mes de novembre, que ara resulta que el caos era el mes de novembre i, a més a més, només era l'Oficina COVID. Per tant anem millorant, senyor López. Però, tot i així, tampoc accepto aquesta diagnosi que vostè fa.

Un altre error conceptual i gravíssim: confondre la incidència amb la pressió hospitalària. Potser sí que les nostres dades d'incidència no són les millors. I ho reconec. I vostè sap que això obeeix a molts factors i, en tot cas, no obeeix a una mala gestió de la crisi sanitària, sinó que obeeix a factors absolutament extrínsecs a la gestió governamental de la pandèmia, com la nostra mobilitat, com l'alt nivell de testos que fem, com el fet que utilitzem TMAs en lloc de PCRs, que són altament més sensibles, etcètera, etcètera. El ministre de Salut ho ha explicat moltes vegades. Però, precisament, no em barregi i deixant ja de banda la incidència amb la pressió hospitalària, perquè si vol que parlem de pressió hospitalària, li puc dir que, de la mateixa manera que a finals de novembre del 2020 teníem 10 pacients a planta i 9 pacients a l'UCI, a finals d'aquest mes tan caòtic —tan caòtic que vostè deia—, el 23 de novembre teníem 2 pacients a planta i 3 pacients a l'UCI. Per tant, no confongui, sisplau, incidència amb pressió hospitalària.

I de la mateixa manera que crec que evidentment ens hem de fixar amb la incidència —i que està bé que vostè parli de la incidència—, per què no parla del conjunt de dades? De tal manera que puguem arribar...

La Sra. síndica general:

Anem acabant, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

... a una conclusió que ens faci pensar que potser la situació no és tan caòtica perquè, de la mateixa manera que tenim aquesta incidència tan alta, també podem parlar de la positivitat i de la letalitat. Miri: Andorra, 22 % de positivitat; a Catalunya, 38 %; Espanya en el seu conjunt, 39 %; a Navarra, per exemple, 59 %. Per tant, tampoc devem estar tan malament. I això deu confirmar allò que li deia fa un moment: que, si tenim tanta incidència, també és perquè testegem molt més.

I una altra dada que encara és més important —perquè, en definitiva, en medicina, l'èxit d'un procediment i d'una gestió es mesura per les persones que se salven. Parlem de la letalitat: Andorra, 0,49 %; Israel, 0,52 %; Mònaco, 0,70 %; Portugal, 1,13 %; San Marino, 1,08 %; Espanya, 1,16 %; França, 1 %; i Alemanya, 1,49 %.

La Sra. síndica general:

Vagi acabant, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Repeteixo: Andorra, 0,49 %. Jo crec que això no és ni caos ni mala gestió, senyor López.

La Sra. síndica general:

Ha acabat, senyor Espot? Sí? Gràcies.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Bona tarda.

(Són les 17.19 h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 13 de gener del 2022

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de gener del 2022, relativa **a la candidatura per a l'organització dels Jocs Olímpics i Paralímpics d'Hivern 2030**, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 0040).
2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M.I. Sra. Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 12 de gener del 2022, relativa a **la cobertura de les vacants per incapacitat temporal (o altres) dels docents**, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 0041).
3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de gener del 2022, relativa **a la gestió de l'Oficina Covid**. (Reg. Núm. 0002).
4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M.I. Sr. Joaquim Miró Castillo, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de gener del 2022, relativa **a les compareixences del president de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries d'Andorra**. (Reg. Núm. 0003).

Diari de Sessions del Consell General

Carrer de la Vall, 9-13 – AD500 Andorra la Vella – Principat d'Andorra – Tel. (376) 877877 – www.consellgeneral.ad

Dipòsit legal: AND.342-2021